

Panorama

Un llibre recupera els orígens del cant coral valencià

► L'OBRA, DE LA UV I DE LA SOCIETAT CORAL EL MICALET, ÉS UNA EDICIÓ AMPLIADA DE L'EXPOSICIÓ DEL 125É ANIVERSARI DE L'ORFEÓ I COMBINA TEXTOS I IMATGES DELS SEGLES XIX I XX

LEVANTE-EMV VALÈNCIA

La Societat Coral El Micalet i Publicacions de la Universitat de València (PUV) van presentar fa uns dies en la llibreria Fan Set de l'Octubre Centre de Cultura Contemporània (CCC), el llibre *Els inicis del cant coral al País Valencià. L'Orfeó Valencià El Micalet (1893-1905)*, de Josep Guia i Marín. El llibre, una edició corregida i augmentada de l'exposició commemorativa del 125é aniversari de l'Orfeó Valencià El Micalet, que es va exhibir en la societat musical en 2018, combina textos introductoris amb retalls de premsa de l'època i imatges relacionades en el trànsit del segle XIX al XX.

Guia, membre de la junta directiva d'El Micalet i doctor en Matemàtiques i en Filologia, ha basat la seua investigació en hermetesques no digitalitzades i fonts (publicacions i imatges) accessibles digitalment, i planteja el treball de manera cronològica i temàtica. A més, aborda l'evolució d'un incipient movi-

ment coral, «d'extracció obrera i ideologia republicana», a Alacant, Castelló i València, encara que ho centra, fonamentalment, en el Cap i casal i en El Micalet, el seu orfeó de referència.

L'aniversari és «un orgull»

L'escriptor va assegurar que el moviment coral «va rebre l'espenta inicial dels orfeons i les agrupacions» de Catalunya, especialment dels Cors Clavé, ja que Josep Anselm Clavé (Barcelona 1824-1874) va ser fundador del moviment coral a Espanya. Així i tot, Guia va indicar que «no va arribar a tindre la solidesa i l'extensió del model perquè faltava el suport d'una societat, sobretot a la ciutat de València, enlluernada per la castellanització de les seues classes dominants».

L'autor del llibre també va afirmar que «el lector trobarà moltes notícies inèdites de cors i orfeons» i va considerar que «és un motiu d'orgull que una entitat cultural valenciana celebren els 125 anys d'existència i

Pasqual Pastor, Maite Simón i Josep Guia durant la presentació del llibre a l'Octubre CCC. LEVANTE-EMV

L'obra de Josep Guia i Marín recupera retalls de premsa de l'època i amplia l'exposició que es va exhibir en 2018

L'autor afirma que, a València, el moviment no arribà a ser sòlid «per la castellanització de les classes dominants»

d'activitat al servei de la música, el cant coral, la cultura i la llibertat».

A més de l'autor, a la presentació també van intervenir Pasqual Pastor, pedagog musical, i Maite Simón, cap d'edició de PUV. Pastor va exposar en la presentació que «ací hi ha hagut sempre una potentíssima cultura musical d'arrel popular en la tradició oral. A Catalunya es va resoldre amb el món coral el que els faltava, nosaltres tenim les societats musicals». Va defensar l'amateurisme, «és una de les mancances de la societat des del punt de vista cultural, no s'impulsa» i va convidar a «no sols a mirar i llegir el llibre, sinó a paladejar les notícies de premsa».

El pedagog va assegurar que «l'experiència de la Societat Coral El Micalet no és més que un

espill que ens dona la crònica de com era el país» i va mostrar la seua admiració pel gran patrimoni arxivístic de l'entitat.

Per la seua banda, Simón va subratllar la dilatada i estreta col·laboració de la Universitat de València i El Micalet en diverses iniciatives i activitats culturals.

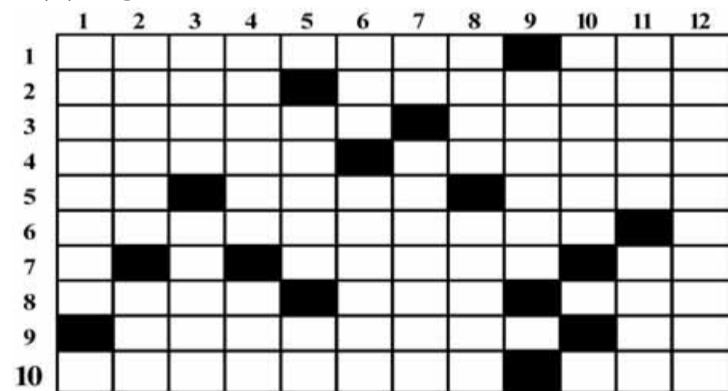
La contribució de diverses persones i entitats com El Micalet, Federació de Cors de la Comunitat Valenciana (Fecocova), Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana (FSMCV), l'Hemeroteca Municipal de València, i PUV, entre altres, ha sigut primordial per a dur a terme la realització del llibre, afirmaren en la presentació.

Ara, la Societat Musical El Micalet compta amb un total de 554 socis i 163 alumnes.

Encreuat

Número 7.031

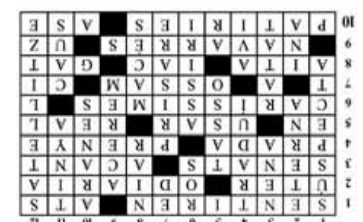
Per Josep Pitarch
Josep.l.pitarch@uv.es

HORIZONTALS: 1. Tingueren una sensació. Antic tècnic sanitari. 2. Matriu. Sentiria una forta aversió contra algú. 3. Cambres Altes legislatives. Fulla de columna clàssica. 4. Praderia. Faig concebre la femella. 5. Tractament masculí. Utilitzar. Autèntic. 6. Costosíssimes. Cinquanta romanes. 7. La temperatura. Alacant. Conjunt d'ossos. Domini informàtic de Costa d'Ivori. 8. Un pare basc. Bou tibetà. Moix. 9. Natural de Navarra. Universitat de Zaragoza. 10. Sofrirries. Burro.

VERTICALS: 1. Sospitosa. Portugal. 2. Perpètua. Marxí al revés. 3. Xiqueta. Marcat per la pigota. 4. Ell féu la traducció. Iaió. 5. Copulativa. Una tassa xicoteta. Domini d'internet de l'Argentina. 6. Cabell entre el castany clar i el

groc d'or. Individu d'Assíria. 7. Editorial. Faré petits plec a la roba. 8. Fer el niu. Martells grossos de la construcció. 9. Convertim el ferro en acer. El sud. 10. Natural de la Vall d'Aran. El gram. L'alfa. 11. Micosi cutània del cuir cabellut i unglés. Tombes en terra. 12. Pose un artefacte en òrbita de la Terra.

SOLUCIÓ A L'ENCREUAT NÚMERO 7.031 ►

SIGLES

Immaculada Cerdà

► immaculada.cerda@gmail.com

El curs més veterà de la Formació Contínua de la Diputació de València és el de Llenguatge Administratiu Valencià. Començarem l'any 1995, i no hem deixat mai de programar-lo. Al llarg de més de vint anys, hem ajustat els continguts a la nova realitat: l'administració electrònica; però l'essència continua sent la mateixa: l'administració ha de comunicar millor, ha de ser planera i accessible, respectuosa i inclusiva, perquè la primera accepció de la definició de servir és «ser útil a algú» i, si no t'entenen, poc podràs ajudar.

Una de les males pràctiques en l'administració és l'abús de les abreviacions i especialment de les sigles: «Lletra o lletres inicials del nom de persones,

d'entitats o de partits, que s'usen en compte dels noms complets, especialment en la pràctica comercial i burocràtica». Encara que la gent parla de pagar la contribució, el pis, la terra o el vehicle, nosaltres els presentem papers plens de sigles com IBI, IVTM..., algunes que no es poden ni llegir. Un company de Gestió Tributària comentava que una persona, amb la intenció de pagar l'IAE, li digué que volia pagar l'AEIOU..., alguna vocal encertaria! Els augure que al llarg de la vida professional assistiran al part d'alguna sigla i els demane que recorden aquella persona i eviten expressions incomprensibles.

Mentre prepare el curs, un banc que abans era de la nostra terra em regala una oferta de

sigles que són «Les sigles que de veritat importen». Entre en el web i me les mire. La primera, TEP (T'Entenc Perfectament) no em fa molta gràcia que em parle de tu, però almenys és empàtica, diu que m'entén; la segona, DQEP (Diga'm Què Et Preocupa) em fa obrir els ulls: no tenen clar si em parlen de tu o de vosté; però amb la tercera DCQTT (Ja que Clar Que Tinc Temps), entre en parada cardiorespiratòria: no m'arriba prou sang al cervell per a desxifrar-ho. Fins que entre en la versió en castellà i P.C.Q.T.T. (Pues Claro que Tengo Tiempo) i comence a entendre que per a Bankia la meua llengua és de segona, que som una —molt roïna— traducció d'una campanya pensada en castellà, amb molt poca gràcia i nul·la qualitat lingüística. (En la versió en castellà han posat, a més, punt a les sigles.)

La gent de lletres cometem l'error de no saber calcular en diners el valor del nostre treball; per contra els bancs, calculen perfectament què costa cada operació que fan i pel que es veu, maltractar el valencià els ix debades.